అలసిన సూర్యుడు అస్తమించడానికి సిద్ధమవుతున్న మలిసందెవేళ...

రాధాకృష్ణ ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరికల్లా "డాడీ వచ్చేశారోచ్..." అంటూ పరుగు పరుగున వచ్చి కాళ్లను వాటేసుకున్నాడు ఆరేళ్ల నానీ.

"నానీ... నా బంగారు కొండా..." అంటూ వాడిని భుజంమీద వేసుకుని ముద్దులాడాడు రాధాకృష్ణ.

ఇంతలో వాడి వెనుకే వచ్చింది సుమతి.

"కాసేపు ఆయన్ని వదిలి కిందకి దిగరా నానీ... ఆయనేదో అమెరికా వెళ్లివచ్చినట్లు... డాడీ కోసం బెంగపెట్టుకున్నవాడిలా ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికల్లా చంకెక్కేసావ్..." తండ్రి భుజంమీద గారాలుపోతున్న నానీ బుగ్గలు పిదిమింది.

"పోనీలేసుమా... వాడు నన్ను వదిలి ఒక్క రోజు కూడా ఉండలేడు. డాడీ అంటే బోలెడు ప్రేమ మా బంగారు నానికి... కదరా నానీ..."

కిడ్నాప్!

21/7/91

భార్య భుజం చుట్టూ చేయివేసి లోపలికి నడిపించుకొచ్చాడు రాధాకృష్ణ.

"మరే... డాడీ..." ఏదో అడగాలన్నట్టు నెమ్మదిగా గొణుగుతున్న నానీ మాటలు పట్టించుకోలేదు. పరాధ్యానంగా ఉన్న రాధాకృష్ణ "స్వీటీ ఏదీ సుమా..." సోఫాలో కూర్చుంటూ అడిగాడు.

"ఆడుకుని ఆడుకుని అలసట వచ్చినట్టుంది. వెచ్చటి నీళ్లు పోయగానే. ఇప్పుడే పడుకుంది..." కాఫీ కప్పు భర్త చేతి కందించి అతని పక్కనే సోఫాలో చతికిలపడింది సుమతి.

నానీని ఒళ్లో కూర్చోబెట్టుకుని కాఫీ తాగుతున్నాడు రాధాకృష్ణ. తదేకంగా అతనివంకే చూస్తున్నాడు నానీ. ఏదో అడగాలన్న ఆరాటంతో వాడి చిన్నికళ్లు మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. కాఫీ కప్పు కింద పెట్టగానే ఇక ఉండబట్టలేనట్టు వెంటనే అడిగేసాడు వాడు "డాడీ... ఈవాళ నాకు విమానం తెస్తానన్నావ్... తెచ్చావా..."

దొరికిపోయినట్టు చూశాడు రాధాకృష్ణ. మెల్లగా నాలుక్కొరుక్కుని... "అరెరె... మర్చిపోయానురా నానీ... ఈవాళ తప్పకుండా కొందామనుకున్నాను... ఆఫీసు హడావుడిలో పడి మర్చిపోయి వచ్చేశాను.. రేపు తప్పకుండా తెస్తాలే... ఏం..." నెమ్మదిగా మరిపించాలని చూశాడు.

ఇంద్రగంటి లక్ష్మీనారాయణ

ఫక్కున నవ్వేసింది సుమతి "చూశారా... అల్లంత దూరంలో చూడగానే పరుగెత్తివచ్చి చంకెక్కేశాడని... మా నానీ బంగారుకొండ... అని మురిసిపోయారు... అసలు సంగతి ఇదన్నమాట... ఇపుడు అర్థమయిందా... వాడు మిమ్మల్ని చూడగానే ఎందుకలా పరుగెత్తాడో..."

"అదేంకాదులేవోయ్... మానానీ నిజంగానే బంగారుకొండ... అందుకే వాడికి నేను రేపు విమానం బొమ్మ కొంటాను... నీకేం ఇవ్వన్లేపో..." నానీని గుండెలకు హత్తుకుంటూ అన్నాడు రాధాకృష్ణ... వాడిని సముదాయించాలని.

అప్పటికే దుఃఖం వచ్చేస్తోంది నానీకి. బలవంతంగా ఆపుకున్నాడు. చాలా ఉక్రోషంగా ఉంది వాడికి. వారం రోజుల క్రితం మొట్టమొదటిసారి నాలుగిళ్లవతల ఉండే బ్యాంకు మేనేజరుగారి అబ్బాయి రఘు చేతుల్లో విమానం బొమ్మ చూసిన దగ్గర్నుంచీ వాడికి చాలా ఆశగా ఉంది. అలాంటి బొమ్మ తనకూ కావాలని. సుమారు నానీ వయసే ఉన్న రఘు తళతళలాడుతున్న చిన్న విమానం తీసుకొచ్చి అందరికీ చూపించాడు. "మా డాడీ కొన్నారం"టూ... ఆ క్షణం వాడి కళ్లలో ఎంత గర్వమనీ... కీ ఇస్తే అసలైన విమానంలాగే శబ్దంచేస్తూ గదంతా గిర్రున తిరిగే ఆ చిన్న విమానం నానిగాణ్ణి ఎంతో ఆకర్షించింది. అప్పట్నుంచీ వాళ్ల డాడీని అడుగుతున్నాడు అలాంటి విమానం బొమ్మ కొనమని. షాపులో వాకబు చేస్తే ఆ బొమ్మ ధర రెండు వందలుంటుందని తెలిసింది. నెలాఖరు కావడం మూలాన జీతం వచ్చాక కొనచ్చులే అనుకుని రేపు రేపు అంటూ వాయిదాలు వేస్తూ వస్తున్నాడు. అప్పటికి నాలుగురోజుల్నుంచీ అలా "మర్చిపోయాను... రేపు తెస్తాన్లే..." అనే సమాధానమే వినవస్తుండడంతో తీవ్రమైన నిరాశకలిగింది నానికి. కోపంగా డాడీ ఒళ్లోంచి ఒక్క దూకుదూకి మంచమెక్కేశాడు ముక్కు ఎగబీలుస్తూ.

మనస్సు చివుక్కుమంది రాధాకృష్ణకి. పసివాడు ముచ్చటపడి అడిగితే ఓ బొమ్మ కొని పెట్టలేకపోతున్నందుకు బాధగా అనిపించిందొక్క క్షణం. నానీపై జాలేసింది... చిన్నబొమ్మ కూడా రెండు వందలు ధర చెప్పిన షాపువాడిమీదా కోపమూ వచ్చింది. ఏమి చేయలేక తన అసహాయతను తనలోనే దాచుకుంటూ బట్టలు మార్చుకుని బాత్రూంలో దూరాడు. చల్లటి నీళ్లు ఒంటిమీద పడేసరికి చిరాకంతాపోయి హాయిగా అనిపించింది. పావుగంట సేపు స్నానం చేసి నెమ్మదిగా బయటకు వచ్చాడు.

అలిగిన నానీని బ్రతిమాలే ప్రయత్నాలలో ఉంది సుమతి. వాడు ఆ విషయాన్ని అంత సీరియస్‌గా తీసుకుంటాడనుకోలేదు రాధాకృష్ణ. 'రేపు అప్పు చేసయినా సరే విమానం బొమ్మ కొనాలి...' తనలో తనే అనుకుంటూ నానీని ఎత్తుకుని నెమ్మదిగా నచ్చజెప్పసాగాడు. ఎంతకీ పట్టినపట్టు విడవకుండా మారాం చేయసాగాడు నానీ. వాడు ఎంత చెప్పినా వినకుండా అల్లరి చేస్తుండటంతో "నానీ... ఇపుడు టీవీలో చిరంజీవి సినిమా వస్తుంది... చూద్దామా..." ఊరిస్తూ టీవీ ఆన్ చేసి సోఫాలో కూర్చున్నాడు రాధాకృష్ణ. చిరంజీవి అంటే వల్లమాలిన ఇష్టం నానీకి. తన మారాం అంతా మర్చిపోయి తండ్రి ఒళ్లో కూర్చుని శ్రద్ధగా టీవీవైపు చూడసాగాడు.

తెలుగులో వార్తలు వస్తున్నాయి టీవీలో.

"... హైదరాబాద్‌లో జరిగిన అల్లర్లలో నేడు పదిహేను మంది మరణించారు. ఇదిలా ఉండగా వికారాబాద్ ఎమ్మెల్యే శ్రీ రంగారెడ్డిని నక్సలైట్లు కిడ్నాప్ చేశారు. తమ సహచరులపై పెట్టిన పోలీసు కేసులు ఎత్తివేయాలని, అక్రమంగా అరెస్టు చేసిన తమ నాయకుడు కామ్రేడ్ మల్లన్నని వెంటనే విడుదల చేయాలని వారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు. తమ డిమాండ్లను అంగీకరించని పక్షంలో ఎమ్మెల్యే శ్రీ రంగారెడ్డిని చంపుతామని వారు ప్రభుత్వాన్ని బెదిరించారు. నక్సలైట్ల డిమాండ్లకు ప్రభుత్వం అంగీకారం తెలిపినందున కిడ్నాప్ చేసిన ఎమ్మెల్యేకు ఎటువంటి హానీ తలపెట్ట వద్దని హోంశాఖ మంత్రి శ్రీ అప్పయ్యదొర నక్సలైట్లకు విజ్ఞప్తి చేశారు..."

శ్రద్ధగా వింటున్న నానీ హఠాత్తుగా అడిగాడు "డాడీ... కిడ్నాప్ అంటే ఏమిటి డాడీ..."

నానీ దృష్టి విమానం బొమ్మ నుంచి మళ్లినందుకు రిలీఫ్‌గా ఫీలయ్యాడు రాధాకృష్ణ. అడిగిందే తడవుగా కిడ్నాప్ అంటే ఏమిటో సవివరంగా వాడికి అర్థమయ్యేటట్లు చెప్పాడు.

అదివిన్న నానీ కళ్లలో ఏదో మెరుపు. ప్రపంచాన్ని జయించడమెలాగో తెలుసుకున్నంత ధీమా... వాడి కళ్లల్లో.

ఆ తరువాత అల్లరి చేయలేదు నానీ. డాడీ ఒళ్లో కూర్చుని బుద్ధిగా అన్నంతిని మారాం చేయకుండా హాయిగా నిద్రపోయాడు. విమానం బొమ్మ గురించి వాడు మరచిపోయినందుకు ఏదో బరువు దించుకున్నట్టు తేలిగ్గా ఉంది రాధాకృష్ణకి. నానీ ఆ విషయాన్ని మరచిపోయాడనే అనుకున్నాడు కానీ... వాడి చిన్నిబుర్రలో ఎటువంటి ఆలోచనలు పేరుకుంటున్నాయో గ్రహించలేకపోయాడు.

మరునటి రోజు ఉదయం.

అలవాటు ప్రకారం తొమ్మిది గంటలకు ఆఫీసుకు బయల్దేరాడు రాధాకృష్ణ. 'డాడీ... టాటా...' చేయూపాడు నానీ. వారం రోజులుగా ప్రతి రోజూ టాటా చెబుతూనే... "ఈవాళ విమానం బొమ్మ తప్పకుండా తేవాలి డాడీ..." అని గుర్తు చేసే నానీ ఆ విషయం మరచిపోవడంతో తేలికయిన మనస్సుతో ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాడు రాధాకృష్ణ. ఆఫీసు పనిలో పడ్డాక నానీ సంగతి పూర్తిగా మరచిపోయాడు.

పదకొండు గంటలవుతుండగా అటెండరు పిల్చాడు. "సార్ మీకు ఫోనొచ్చింది..." అంటూ.

"ఏమండీ... మన స్వీటీ కనిపించడంలేదండీ... ఏమయ్యిందో తెలియదు. నానీ ఏదో అర్థం పర్థం లేకుండా మాట్లాడుతున్నాడు. నాకు చాలా కంగారుగా ఉంది... మీరొక్కసారి ఇంటికి రండి..." గాభరాగా చెబుతున్న సుమతి మాటలు వినగానే గుండెలు జల్లుమన్నాయి రాధాకృష్ణకి.

'నువ్వేం కంగారు పడకు... పది నిముషాల్లో వస్తున్నా' అంటూ ఫోన్ పెట్టేసి సెక్షన్ హెడ్‌తో ఓ మాట చెప్పి వెంటనే బయటపడ్డాడు రాధాకృష్ణ. ఇంటికి చేరేవరకూ అతని మనసు మనసులో లేదు. రకరకాలుగా ఆలోచనల్ని మనస్సు అదుపు చేసుకోలేక అవస్థపడుతూ పది నిముషాలలో ఇల్లు చేరుకున్నాడు. ద్వారంలోనే ఎదురొచ్చింది సుమతి.

"ఏమైంది సుమతీ... అసలేం జరిగింది..." ఆదుర్దాగా అడిగాడు.

"...మీరు వెళ్లాక స్వీటీని పడుకోబెట్టి నేను వంటింట్లో పని చేసుకుంటున్నాను. నానీ ఆడుకుంటున్నాడు. ఓ గంట తరువాత చూస్తే మంచంమీద పడుకోబెట్టిన స్వీటీ కనపడలేదు. గాభరాగా ఇల్లంతా వెదికాను... నానీని అడిగితే ఏదేదో చెబుతున్నాడు... నాకేం అర్థం కావడం లేదు... స్వీటీ ఏమయ్యిందో అని నాకు చాలా భయంగా ఉందండీ..." ఏడుపుగొంతుతో చెప్పింది సుమతి.

"నేను వెళ్లాక ఇంట్లోకెవరైనా వచ్చారా..."

"లేదండీ... ఎవరూ రాలేదు..."

"నానీ ఏడీ..."

"లోపలెక్కడో ఉన్నట్టున్నాడు... ఒరేనానీ... నానీ..."

బిక్కమొగంతో వచ్చిన నానీని చూడగానే ఏదో జరిగి ఉంటుందన్న అనుమానం వచ్చింది. రాధాకృష్ణకి.

"నానీ... స్వీటీ ఏమయిందిరా..." సాధ్యమైనంత మృదువుగా అడిగాడు. ఏమీ మాట్లాడలేదు నానీ.

నెమ్మదిగా వాడి బుగ్గలమీద నిమురుతూ లాలనగా అడిగాడు రాధాకృష్ణ. దాంతో కొద్దిగా ధైర్యం వచ్చింది వాడికి.

"మరి... మరి... స్వీటీ ఉంది డాడీ" ఆ మాటలతో కొద్దిగా గుండెలు కుదుటపడ్డాయి రాధాకృష్ణకి.

"ఎక్కడరా... చెల్లి ఎక్కడుంది..."

"అది... అది..."

"నసుగుతావేంరా... చెల్లి ఎక్కడుంది... చెప్పు" గట్టిగా అరిచింది సుమతి.

"అది... అది కిడ్నాపయ్యింది డాడీ..." చక్రాల్లాంటి కళ్లను గుండ్రంగా తిప్పుతూ మెల్లగా అన్నాడు నానీ.

"కిడ్నాపా... ఏమిట్రా నువ్వనేది... ఎవరు కిడ్నాప్ చేశారు..." గాభరాగా అడిగాడు రాధాకృష్ణ.

"అదేనండి వరస... కిడ్నాపంటాడు... స్వీటీ ఉందిలే అంటాడు నాకేమీ అర్థం కావటం లేదండీ..."

"అబ్బా... ఒక్క క్షణం నువ్వూరుకో సుమా..." అని నానీవైపు తిరిగి "... ఏమయ్యిందో సరిగా చెప్పు నానీ... నేను నిన్నేమీ అనను. చెప్పమ్మా... చెల్లి ఎక్కడుంది..." మెల్లగా బుజ్జగించసాగాడు.

"అది... మరి... సీటీ కిడ్నాపయింది డాడీ..."

"అబ్బా... ఎవరు చేశార్రా..." విసుగ్గా అడిగాడు రాధాకృష్ణ.

"నేనే డాడీ... చెల్లిని నేనే కిడ్నాప్ చేశాను... నువ్వు విమానం బొమ్మ కొంటేనే చెల్లిని ఇస్తాను."

కరెంట్ షాక్‌లా తగిలాయి వాడి మాటలు రాధాకృష్ణకి. సుమతికి ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకునేసరికి అయిదు నిముషాలు పైనే పట్టింది.

రాబోతున్న కోపాన్ని తమాయించుకుంటూ సీరియస్‌గా అడిగాడు రాధాకృష్ణ "స్వీటీ ఎక్కడుంది".

"నేనే దాచేశాను..."

"అదే ఎక్కడా... అని..."

"అది చెప్పను... విమానం బొమ్మ కొని తెస్తేనే చెప్తాను..." మొండిగా సమాధానం చెబుతున్న వాడిని ఏం చేయాలో అర్థంకాక జుట్టుపీక్కున్నాడు రాధాకృష్ణ.

"వేలడంత లేదు వెధవ... ఇంత పట్టుదలా... రెండు తగల్నివ్వండి... వాడే చెప్తాడు..." సహనం నశించిన సుమతి గట్టిగా అరిచింది.

దానికీ భయపడలేదు వాడు. వీళ్ల కోపగించుకున్నకొద్ది వాడిలో నిర్లక్ష్యం పెరుగుతోంది.

స్వీటీని ఎక్కడ దాచాడో తెలియక గాభరా ఎక్కువవుతోంది వాళ్లిద్దరికీ. ఎంత బ్రతిమాలినా వినకుండా విమానం బొమ్మ కావాలని మొండిపట్టుపట్టడంతో చేసేది లేక ఆఫీసుకు వెళ్లి కొలీగ్‌ని అడిగి డబ్బులు అప్పు తీసుకొని నానీ అడిగిన విమానం బొమ్మకొని పట్టుకువచ్చాడు రాధాకృష్ణ.

ఆ బొమ్మ చూసిన నానీ కళ్లలో కొత్త వెలుగులు నిండాయి. ఆనందంతో కేరింతలు కొట్టాడు వాడు. ప్రపంచాన్ని జయించినంత సంతోషంతో విమానం బొమ్మను ప్రేమగా తాకాడు నానీ.

ఇల్లు తాళం వేసుకుని ఊరికెళ్లిన పొరిగింటివాళ్ల పెరట్లోతలుపుల్లేని బాత్రూంలోపడుకోబెట్టిన స్వీటీని భద్రంగా తీసుకొచ్చి అప్పజెప్పాడు నానీ. ఇదేమీ పట్టనట్టు హాయిగా నిద్రపోతోంది అది.

"ఓరి బడుద్దాయ... ఎంత పని చేసావురా..." అంటూ స్వీటీని గుండెలకు హత్తుకుంది సుమతి.

వాడినేమీ అనలేక నిస్సహాయంగా ఆలోచిస్తూండిపోయాడు రాధాకృష్ణ.

ప్రతిరోజూ కళ్లముందు జరుగుతున్న దౌర్జన్యాలూ, దోపిడీలూ, హత్యాకాండలూ, మానభంగాలూ ఎక్కడెక్కడో జరుగుతున్న దారుణాలూ, అన్యాయాలూ కళ్లముందుకు తెస్తున్న వార్తాపత్రికలూ, రేడియో, టీ.వి అన్నీ ఒకటొకటిగా గుర్తొస్తున్నాయి.

వెర్రితలలేస్తున్న నవనాగరిక సమాజపు విషప్రభావం సోకకుండా పిల్లల్ని ఎలా పెంచగలనా అన్న ప్రశ్న విశ్వమంతా నిండి అతడి కళ్లముందు నిలిచింది.

రాధాకృష్ణలాంటి ఎందరో అసహాయులైన తండ్రుల ప్రశ్న అది. సమాధానం ఎవరు చెప్పాలరనీ...